

Gittiğinden Beri

– Büşra Sürme · 03 Ağustos 2012

Gönlümü esir aldığından beri hasretinin pusuları

Zaman mevhumu merhumlaştı ansızın.

Umut ikliminde açan sevinç gökkuşağı

Bir hazan sabahında darıldı gökyüzüne.

Yazın en kor günlerinde

esti yüreğime ayrılık rüzgarları,

rüzgara kapılıp döküldü tek tek

kalbimdeki anı yaprakları...

Çünkü gittiğinden beri sulayan yok

talan olmuş gönül bahçemdeki

adın yazılı çınarı.

Gök gittiğinden beri ağlamaklı ama...

Sevginden başka su

gidermiyor bu kuraklığı.

Bereketsizleştirdi toprağım,

hasat zamanı geldi derken talan oldu

gençliğimin senli umutları...

Giderken bakmadın ardına ve görmedin

ardından ağlayan serçelerin gözyaşlarını

ve serçelerle düete tutuşmuş gözlerimin

"kal, ne olur gitme !" diyen feryadını.

Gittiğinde nelerin bittiğini görmedin sen

Hiç görmedin yuvalarını yıktığın için

can verip toprağa karışan sevinç kuşlarımı.

Gönlüne mil çekilen âmâlar bile görmüştü oysa ;

Peşinden koşmaktan helak olmuş,

en nadide yılları aşk kumarında solmuş

kalbin sevda çılgılığı...